

въ брошурки и въ периодически списания български и въ небългарски. Ште се опитаме да ги изброимъ тука напълно.

Първо извѣстие за начелнитѣ книжовни опити на Българетѣ въ началото на нашето столѣтие съобщилъ е въ г. 1829 познатий филологъ Бартоломей *Коишаръ*, родомъ Словинецъ, въ виенското период. списание „*Jahrbücher der Literatur*“. Одеский професоръ Н. *Мурзакевичъ* обнародвалъ е въ г. 1838 статья върху тогавашното положение на просвѣщението у Българетѣ въ „Журналъ Минист. Нар. Просв.“ (Априлия, стр. 114—123). Сжштата година издаде се списание на Ю. Ив. *Венелина* „0 зародышѣ новоболгарской литературы“ (Москва 1838. 8°. 51 стр.), което излѣзе въ преводъ на български отъ М. Кифалова (Букурештъ 1842). Подиръ Венелина послѣдовà Василь *Априловъ*, който написа книжица „Денница новоболгарскаго образования“ (Одесса 1841. 8°. VI и 146 стр.), която по-послѣ допълни съ брошурката: „Дополненіе къ Денницѣ новоболгарскаго образования“ (СПетербургъ 1842. 8°. 42 стр.). Въ г. 1846 обнародва се пакъ въ „Журналъ руск. мин. нар. просвѣщения“ (Септемврия стр. 1—28) драгоцѣненъ прегледъ на тогавашнитѣ български книги, написанъ отъ И. И. *Срезневскаго*, тогава професоръ на харковскій университетъ. Възражданието на българската книжнина описалъ е Срезневски и съ едно особно писмо до Вештеслава Ганка († 1861), библиотекаря на ческий музей, което пиемо се напечатата въ „*Časopis českého musea*“ г. 1847 (дѣлъ II. стр. 212—218). Първи български книгописъ опита се да състави въ г. 1852 младий Българинъ *Иванъ Вас. Шоповъ* изъ Калоферъ, който по него време учеше медицина въ Прага, дѣто за зла честь рано се скѣсихъ днитѣ на животътъ му. Своятъ разписъ обнародва той въ „Цариградскій Вѣстникъ“, отъ дѣто биде отпечатанъ на отдѣлна книжка подъ насловие: „Списокъ за болгарскы-те книги кои-то са издадени до сега. Цареградъ. Въ Типографія-та Ц. Вѣстника 1852.“ Въ тая книжка отъвѣтрѣ надъ текстътъ има друго насловие: „Списокъ на болгарскы книги на нововозраждаемата болгарска писменность въ XIX-й вѣкъ. Собранъ отъ Ивана В. Шопова. 1852 Маія 5-го. Златный Прагъ въ Богемія.“ Тукъ Шоповъ изброява 112 книги отъ г. 1806—1851, които ги е средилъ споредъ годинитѣ, въ които сж излѣзли. Заглавията имъ твърдѣ е скратилъ и нигдѣ не назначилъ броятъ на страницитѣ и форматътъ. Редакцията на „Цар. Вѣстникъ“ пригудила на краятъ до 30 списания, при които обаче забравила да забѣлѣжи на много мѣсти и го-